

Само терористи ратују против Асада

Бранко ПАВЛОВИЋ
окт 3, 2015

Први ваздушни удари руске авијације оголили су суштину сукоба у Сирији.

Високи представници САД, пре свих министар одбране, одмах су изнели став да је удар извршен по снагама Асадове опозиције који нису ИСИЛ (у овом тексту под тим називом подразумевамо све терористичке групације). Начин на који је то изговорено је крајње неуверљив, уз оgrade, али се медијски желело истаћи управо ово што сам изнео као њихову тврдњу, па је то и суштина изјаве.

Нико није ни чуо ни видео те друге представнике опозиције који држе неку територију. Нису они протестовали против ваздушних удара. Него САД. Није ни ИСИЛ славодобитно обавестио јавност да Руси гађају његове противнике.

Ја мислим да никаква трећа војна групација, у озбиљнијем смислу те речи, уопште не постоји.

Просто је реч о томе да ИСИЛ ратује против легалне власти Асада.

Прво, каква је то политичка опозиција која ратује против владе, а не против ИСИЛ-а? Већ је сама та конструкција необјашњива.

Друго, САД су потрошиле 500 милиона УСД са циљем да опреме и обуче до 25.000 тих неких других војника, а према тврдњама самог министра одбране САД, од свих обучених остало их је само 4 до 5. Све друго је прешло у ИСИЛ.

Е сад, ако нека трећа војна формација постоји, како је могуће да баш сви обучени, минус тих петоро (а и то по тврдњи САД – могуће да нема никога), пређу у ИСИЛ? То је немогуће. Чак и да је у селекцији направљена катастрофална грешка, опет би макар половина приступила тој некој трећој формацији. Како је утрошено пола милијарде долара, јасно је да би морало да их буде макар хиљаду.

Једино објашњење је да никаква трећа озбиљна војна формација не постоји. И да нема ни спремности да се бори против Асада, или уопште, или макар док је ИСИЛ претња. Отуда, све што долази да се војно обучи и иде у ИСИЛ.

Само они и њихови симпатизери уопште желе да се боре против Асада. Остали грађани то уопште не желе, па се зато ни не пријављују на обуку.

Дакле, та опозиција Асаду, чак ни уз свесрдну подршку САД, не жели да се владајућем поретку супротстави оружјем. А то онда значи да режим у Сирији није уопште по свом карактеру такав да се може размишљати о његовој насилној смени.

И са друге стране, свако помагање против Асада објективно значи помагање ИСИЛ-у (овде не улазим у то да САД то могу да раде и намерно, односно у најбољем случају по САД они несвесно помажу ИСИЛ).

Све што је потребно за успостављање стабилности Сирије, то је да САД престану да помажу било кога и да се настави са ударима руске авијације у сарадњи са копненим снагама Сирије још 3 до 4 месеца. И ИСИЛ ће бити потпуно потиснут из Сирије.

По првим реакцијама званичника из САД, њих изгледа управо ова могућност, убедљивог војног пораза ИСИЛ-а у Сирији, највише брине.

И, наравно, зато што би такав исход показао супериорну ефикасност Русије која би извесно довела до урушавања поверења у спремност и способност војске САД. У том случају једини излаз, једино објашњење да војска САД није неспособна, било би да признају да су све време свесно помагали ИСИЛ.

Изгледа да је за САД време „win-win“ ситуација прешло у своју супротност.